

دیفا (ب) تبصره (۲۹) قانون بودجه سال جاری و در سنوات بعدی برنامۀ سوم معادل هزار و هشتصد میلیارد ریال از محل وجوه اداره شده موضوع مواد (۵۴) و (۶۷) قانون برنامۀ سوم برای پرداخت تسهیلات به طرحهای صنایع نساجی اختصاص می یابد.

گ وزارت صنایع و معادن مکلف است نسبت به مشارکت با بخش غیردولتی در جد صندوق توسعه فناوری صنایع نساجی براساس اساسنامه و آیین نامه ای که تصویب هیات وزیران می رسد، اقدام نماید.

وزارت صنایع و معادن حداکثر ظرف (۴) ماه اساسنامه و آیین نامه لازم را با توجه به قسمت اخیر ماده (۱۰۰) قانون برنامه سوم با هماهنگی و پیشنهاد مشترک سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری تهیه و برای سویب به هیات وزیران پیشنهاد نماید.

۵- ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق در اسرع وقت تمهیدات لازم را به منظور کنترل برخورد سازمان یافته و مؤثر با ورود غیرقانونی محصولات صنایع نساجی به کشور با مایت مقررات مربوط اتخاذ و اجرای آنها را پیگیری نماید.

معاون اول رئیس جمهور - حسن حبیبی

شماره: ۱۳۷۸/۱۱/۱۸ و ۱۳۷۸/۱۸/۲۵۳ و ۷۱/۷۹ و ۱۳۴/۷۹ - ۱۳۸۰/۳/۲۸

تاریخ: ۱۳۷۹/۳/۲۷ شماره دادنامه: ۳۷۷ الی ۳۷۷
کلاس پرونده: ۱۳۷۸/۱۱/۱۸ و ۱۳۷۸/۱۸/۲۵۳ و ۷۱/۷۹ و ۱۳۴/۷۹

مرجع رسیدگی: هیات عمومی دیوان عدالت اداری
شاکلی: ۱- آقای علی فرهاد کیا ۲- شرکت نفت فلات قاره ایران ۳- شرکت مهندسی مشاور نیزی خراسان (منیران) ۴- شرکت ساتیا ۵- سازمان گسترش و سازای صنایع ایران

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشنامه شماره ۱۴۹/۲ سازمان بین اجتماعی (نویسنده شورای عالی تأمین اجتماعی)

مقدمه: شکایت می دادخواستهای تقسیمی اعلام دانسته است. نشر به اینک بخشنامه شماره ۱۴۹/۲ در آمد سازمان تأمین اجتماعی و مصوبه منقسم به آن در خرداد ماه ۲۸ و ۳۸ قانون تأمین اجتماعی و خارج از اختیارات قانونی صادر و باعث سلب حقوق قانونی گردیده است، لذا ابطال آن مورد استدعای می باشد. ۱- طبق ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی مقرر گردیده است در مواردی که انجام کار به طور ناطقه به اشتغال حقیقی یا حقوقی واگذار می شود کارفرما باید در قراردادی که عقد می کند مقاطعه کار را متعهد نماید که کارکنان خود و همچنین کارکنان اطاعه کاران فرعی و اجزای سازمان بیمه و کل حق بیمه را به ترتیب مقرر در ماده ۲۸ نون تأمین اجتماعی بپردازد. پرداخت مبلغ ۵ درصد بهای کل کار مقاطعه کار از رف کارفرما موقوف به ارائه مقاصح حساب از طرف سازمان خواهد بود و در مورد اطاعه کارانی که صورت مزد و حق بیمه کارکنان خود را در موعد مقرر به سازمان نسیم و پرداخت می کنند معادل حق بیمه پرداختی بنا به درخواست سازمان از مبلغ کور آزاد خواهد شد.

۲- برابر بند یک و تبصره یک ماده ۲۸ قانون تأمین اجتماعی یکی از منابع آمد سازمان حق بیمه متعلقه به مزد و حقوق بمیزان ۳۰٪ مزد و حقوق و ۲٪ بیمه کاری تعیین شده است. در صورتی که طبق مصوبه شورای عالی تأمین اجتماعی و بخشنامه ۱۴۹/۲ درآمد سازمان تأمین اجتماعی که براس توافقشنامه مورخ ۱۳۷۷/۱/۲ فیما بین سازمان و انجمن شرکتهای ساختمانی تهیه گردیده و به کلیه ارات تابعه استان ابلاغ گردیده است، طبق مفاد توافقنامه و مصوبه فوق از کلیه ستگاههای اجرائی خواسته شده است میزان حق بیمه و بیمه بیکاری متعلقه کارکنان هر شرکت مهندسی مشاور را در هر قرارداد بدون نیاز به رعایت مواد ۲۸ و ۳ قانون تأمین اجتماعی به میزان ۱/۹ آن از کل مبلغ قرارداد کسر و در وجه سازمان بین اجتماعی پرداخت نمایند و پرداخت صورت وضعیت پیمانکار و یا صورتحساب نسلی و تسویه حساب قطعی را منوط به پرداخت مبالغ فوق و صدور مقاصح حساب از سازمان تأمین اجتماعی نموده اند که با توجه به اینکه اولاً مصوبه شورای عالی بین اجتماعی به شماره ۱۰۰/۹۳۴۳ مورخ ۱۳۷۷/۴/۱۲ به سازمان تأمین نمایان ابلاغ گردیده و صرفاً براباس توافق انجام شده با انجمن شرکتهای ساختمانی و حسب پیمانکاران ساختمانی بوده و در متن مصوبه نیز نوع شرکتهای فی صراحتاً قید گردیده لذا تعمیم توافقنامه توسط مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی به شرکتهای مهندسی مشاور بدون موافقت آنان خارج از مصوبه شورای ای تأمین اجتماعی و مقررات قانون تأمین اجتماعی و ماده (۱۰) قانون مدنی است.

بخشنامه و مصوبه خلاف صریح مفاد مواد ۲۸ و ۳۸ و ۳۹ قانون تأمین اجتماعی باشد. ثانیاً مطالبه حق بیمه به میزان ۱/۹ کل قرارداد چندین برابر میزان مقرر در ماده ۲۸ قانون تأمین اجتماعی بوده و به جهت مخالفت با نص صریح قانون فاقد اهت قانونی و موجب تضییع حقوق بیمه شدگان و پیمانکاران می باشد. رابعاً خارج من شرکتهای مهندسی مشاور از شمول مقررات ماده ۲۸ و ۳۸ و ۳۹ قانون تأمین

اجتماعی به صرف مصوبه شورای عالی تأمین اجتماعی و ارسال بخشنامه خلاف قانون و هدف قانونگذار می باشد، معاون حقوقی و امور مجلس سازمان تأمین اجتماعی در پاسخ به شکایات مذکور طی نامه های شماره ۷۱۰۰/د/۱۹۵۳ مورخ ۷۱۰۰/د/۱۹۵۳ و ۱۳۷۸/۸/۱۱ و ۷۱۰۰/د/۹۷۶۰ مورخ ۷۱۰۰/د/۱۹۵۳ مبادرت به ارسال تصویر جوابیه اداره کل درآمد سازمان تأمین اجتماعی نموده اند. در نامه مذکور آمده است، ۱- همانگونه که مفاد بخشنامه شماره ۱۴۹/۲ درآمد و توافقنامه ضمیمه آن تصریح دارد، بخشنامه مذکور در راستای هدف مقنن که همانا حفظ حقوق قانونی بیمه شدگان سازمان و پیمانکار و کارفرما است باستناد توافق فیما بین سازمان تأمین اجتماعی و انجمن شرکتهای ساختمانی به عنوان نماینده پیمانکاران سراسر کشور صادر شده است و به هیچ وجه جایگزین ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی نیست، بلکه تسهیلاتی را جهت پرداخت حق بیمه کارکنان شاغل در قراردادهای پیمانکاری ایجاد نموده است. به این ترتیب که به جای اینکه کارفرما ۵ درصد از هر صورت وضعیت کسر و تا پایان قرارداد و صدور مقاصح حساب سازمان نزد خود نگهداری و پیمانکار نیز حق بیمه کارکنان خود را همراه با صورت مزد و حقوق به سازمان پرداخت نماید مقرر گردیده است، حق بیمه از محل ۵٪ موضوع ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی و همچنین صورت وضعیت پیمانکار نزد کارفرما تأمین و همزمان با پرداخت صورت وضعیت پیمانکار به حساب سازمان واریز گردد. و پیمانکار صرفاً صورت مزد کارکنان خود را بدون وجه به سازمان تحویل دهد که در این راستا هیچ گونه ضرر و زیانی متوجه کارفرما نمی شود، بلکه به جای نگهداری ۵٪ باید آن را در وجه سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نماید. با این روش حق بیمه به موقع پرداخت و از تعلق جرائم تأخیر به آن جلوگیری می شود. ۲- مطابق بخشنامه مورد شکایت چنانچه پیمانکاران و گذارندگان کار مایل به بهره مندی از تسهیلات مورد نظر در بخشنامه می باشند آن را جزء تعهدات طرفین در قراردادهای منعقد ملحوظ و عمل می نمایند اما اگر مایل به بهره مندی از تسهیلات ذکر شده در بخشنامه نمی باشند و گذارنده کار می تواند برابر ماده ۳۸ عمل نموده و پرداخت بهای کل کار و آخرین قسط پیمانکار خود را همراه با صورت مزد آنان پرداخت نماید. ضمناً دستور اداری مورخ ۱۳۷۷/۱۰/۲ در این رابطه صادر شده است. با توجه به مراتب فوق بخشنامه شماره ۱۴۹/۲ درآمد هیچگونه مغایرتی با ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی ندارد و منعی جهت اجرای ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی توسط و گذارندگان کار ایجاد نمی کند. هیات عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق به ریاست حجت الاسلام والمسلمین دری نجف آبادی و با حضور روسای شعب بدوی و روساء و مستشاران شعب تجدیدنظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رای می نماید.

رای هیات عمومی

در ماده ۲۸ قانون تأمین اجتماعی و تبصره یک آن و ماده ۵ قانون بیمه بیکاری میزان انواع حق بیمه سهم کارگر و کارفرما نسبت به مزد یا حقوق کارگر مشخص شده و در ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی نیز وظایف و تکالیف کارفرمایان، مقاطعه کاران و سازمان تأمین اجتماعی در باب پرداخت حق بیمه و ارسال مزد یا حقوق و ضمانت اجرای تخلف از مقررات ماده اخیرالذکر معین گردیده و به شرح ماده ۲۱ قانون تأمین اجتماعی منحصر در موارد خاص که نوع کار ایجاد کند به سازمان تأمین اجتماعی اجازه داده شده است که میزان حق بیمه را به توجه به نسبت به کل کار انجام یافته محاسبه و مطالبه نماید. بنابراین مصوبه و بخشنامه مورد اعتراض که متضمن وضع مقررات خاص و مبالغین با مصرحات مواد فوق الذکر است مغایر قانون و خارج از حدود اختیار قوه مجریه در وضع مقررات و نظامات دولتی تشخیص داده می شود.

رئیس هیات عمومی دیوان عدالت اداری - قربانعلی دری نجف آبادی

شماره: ۳۹۸/۷۸ و ۴۶/۷۹ - ۱۳۸۰/۳/۲۸

تاریخ: ۱۳۸۰/۲/۲۳ شماره دادنامه: ۵۵ - ۵۴
کلاس پرونده: ۳۹۸/۷۸ و ۴۶/۷۹

مرجع رسیدگی: هیات عمومی دیوان عدالت اداری
شاکلی: ۱- دفتر حقوقی بیمه آسیا ۲- خانم زهرا قائدی
موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب اول و سوم تجدیدنظر دیوان عدالت اداری.

مقدمه: الف - شعبه شانزدهم در رسیدگی به پرونده های کلاس ۱۰۶۱/۷۷، ۱۰۶۲/۷۷، ۱۰۶۳/۷۷، ۱۰۶۴/۷۷، ۱۰۶۷/۷۷، ۱۰۶۹/۷۷ موضوع شکایت آقای احمد منصوریه، آقای فرهاد نینوائی، آقای اکبر نجار، خانم زهرا قائدی و آقای عبدالحمید چنانی به طر فریت بیمه آسیا به خواسته اعاده مرخصی استحقاقی به شرح دادنامه های شماره ۲۰۳۷، ۲۰۳۵، ۲۰۳۶، ۲۰۲۹ و ۲۰۲۹ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۱۲ و ۱۸۷۹ مورخ ۱۳۷۷/۱۰/۲۳ چنین رای صادر نموده است، شاکلی اعلام نموده است که در سال ۱۳۷۴ از ستاد بازسازی و نوسازی مناطق جنگ زده کشور به شرکت بیمه آسیا منتقل شده است و چون مدت ۲۷ روز مرخصی خود را بابت اعلام تعطیل بعضی از روزها از